

Hertil kommer, som det anføres i besvarelsen af spørgsmål 21, at videregivelse af oplysninger i forbindelse med det kriminalitetsforebyggende samarbejde ikke må skade de pågældende myndigheders klientforhold. Der er derfor i lovforslaget i § 115 b, stk. 1 og 2, alene givet myndighederne en mulighed for, men ikke en pligt til, at videregive oplysninger.

Det fastsættes også udtrykkeligt i § 115 b, stk. 2, 2. pkt., at oplysninger ikke i forbindelse med det kriminalitetsforebyggende arbejde må videregives med henblik på politiets efterforskning af straffesager. Herved understreges, at reglerne i forslaget om videregivelse alene finder anvendelse i forbindelse med den del af politiets faktiske virksomhed, der retter sig mod kriminalitetsforebyggende samarbejde.

Politiet er efter retsplejelovens § 108 forpligtet til at opretholde sikkerhed, fred og orden samt at foretage fornøden hindring af forbrydelser og efterforske og forfølge eventuelle straffelovsovertrædelser. Det er ikke sigtet med lovforslaget, at politiet som led i det kriminalitetsforebyggende samarbejde skal få oplysninger vedrørende konkrete lovovertrædelser. Tværtimod er det som nævnt bestemt, at de andre myndigheder i SSP-samarbejdet ikke med det formål, at oplysningerne skal indgå i politiets efterforskning, må videregive sådanne oplysninger. Sker det alligevel i særlige tilfælde, at politiet gennem SSP-samarbejdet bliver bekendt med oplysninger, som kan have betydning for efterforskningen af en alvorlig straffesag, vil politiet kunne benytte oplysningerne i forbindelse med efterforskning. Bestemmelsen i § 115 b, stk. 2, 2. pkt., udelukker derimod, at politiet, med henblik på efterforskning, i SSP-samarbejdet indhenter oplysninger med det formål at bruge oplysningerne til efterforskning.

Spørgsmål 50:

Ad svar (L 150 - bilag 38) på spørgsmål 6, 2. afsnit

Skal svaret forstås således, at det skal konstateres, at forældrene ikke vil samarbejde, før der sker udveksling af oplysninger uden deres samtykke?

Hvem afgør, om en henvendelse til forældre kan puste sagen unødigt op, og efter hvilke kriterier sker afgørelsen?

Spørgsmål 51:

Ad svar (L 150 - bilag 38) på spørgsmål 6, sidste afsnit

Skal udtrykket »... at forældrene, når problemstillingen ligger klar, forud for en mere indgående drøftelse af bestemte børns og unges forhold, inddrages i sagen ...« forstås således, at problemstillingen afklares uden forældrenes viden/medvirken?

Svar:

Som det anføres i lovforslagets almindelige bemærkninger og blandt andet ved besvarelsen af spørgsmål nr. 18, bygger SSP-samarbejdet omkring børn og unge på et princip om frivillighed. I langt de fleste tilfælde vil det derfor være naturligt at inddrage forældrene i løsningen af barnets eller den unges problemer.

De situationer, hvor det kan komme på tale at udveksle oplysninger uden samtykke, er beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger og ved besvarelsen af spørgsmål nr. 6, 18 og 45. Om man i de dér nævnte tilfælde alligevel skal forsøge at få samtykke fra forældrene, eller om oplysningerne blot skal videregives, må, ligesom spørgsmålet om, hvornår der i øvrigt er grund til ikke at indhente samtykke, afgøres i de enkelte tilfælde efter et skøn over sagens omstændigheder. Svaret på spørgsmål 6 skal således ikke forstås sådan, at det skal konstateres, at forældrene ikke vil samarbejde, før der sker udveksling af oplysninger uden samtykke.

Det er op til SSP-udvalget og dets medlemmer selv at vurdere, om der i de tilfælde, der er beskrevet i lovforslaget, skal søges indhentet samtykke, eller om oplysningerne med det samme kan videregives, jf. også besvarelsen af spørgsmål nr. 40.

Spørgsmål 56:

Ad svar (L 150 - bilag 38) på spørgsmål 22 og 23

Hvorledes skelner politiet mellem alvorlige og ikke alvorlige straffesager?

Svar:

Ved vurderingen af, om der er tale om alvorlig kriminalitet, foretages et samlet skøn med hensyn til karakteren af det eller de konkrete straffbare forhold, som lovovertrædelsen vedrører. Der indgår en række faktorer, som i sagens natur ikke kan angives udtømmende.